

**Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 10 november 2016 (begäran om förhandsavgörande från Dublin District Court – Irland) – brottmål mot Owen Pardue**

(Mål C-321/16) <sup>(1)</sup>

*(Begäran om förhandsavgörande — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Ingressen och artiklarna 6, 20, 41, 47 och 48 — Nationella brottsbekämpande myndigheters befogenheter — Ej fråga om genomförande av unionsrätten — Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler — Uppenbart att domstolen saknar behörighet)*

(2017/C 063/17)

Rättegångsspråk: engelska

**Hänskjutande domstol**

Dublin District Court

**Part i brottmålet vid den nationella domstolen**

Owen Pardue

**Avgörande**

Det är uppenbart att Europeiska unionens domstol saknar behörighet att besvara de frågor som har ställts av Dublin District Court (distriktsdomstolen i Dublin, Irland) genom beslut av den 27 maj 2016.

<sup>(1)</sup> EUT C 279, 1.6.2016.

---

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 16 november 2016 – Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH mot Förbundsrepubliken Tyskland**

(Mål C-577/16)

(2017/C 063/18)

Rättegångsspråk: tyska

**Hänskjutande domstol**

Verwaltungsgericht Berlin

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

Klagande: Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

**Tolkningsfrågor**

- 1) Ska artikel 1 jämförd med bilaga I i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen tolkas så, att en tillverkning av polymerer och särskilt av polymer polykarbonat i anläggningar med en produktionskapacitet som överstiger 100 ton per dag omfattas av de där angivna verksamheten, nämligen produktion av organiska baskemikalier genom krackning, reformering, delvis eller full oxidation eller genom liknande processer?

- 2) Om den första frågan besvaras jakande: Har en verksamhetsutövare som driver en sådan en anläggning rätt till gratis tilldelning av utsläppsrätter genom en direkt tillämpning av bestämmelserna i direktiv 2003/87/EG och kommissionens beslut 2011/278/EU, när en gratis tilldelning av utsläppsrätter inte kommer på fråga eftersom den aktuella medlemsstaten inte har upptagit anläggningar för tillverkning av polymerer i den nationella lagen för införlivande av direktiv 2003/87/EG och dessa anläggningar endast mot denna bakgrund inte deltar i handeln med utsläppsrätter?

---

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 23 november 2016 –  
Enzo Buccioni mot Banca d'Italia**

(Mål C-594/16)

(2017/C 063/19)

Rättegångsspråk: italienska

### Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

### Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Enzo Buccioni

Motpart: Banca d'Italia

### Tolkningsfrågor

- 1) Utgör principen om öppenhet, som tydligt stadgas i artikel 15 i den konsoliderade versionen av fördraget om Europeiska unionen[s funktionssätt], mot bakgrund av sina allmänna bindande mål – för det fall att denna princip ska tolkas så, att den kan regleras genom de rättskällor eller motsvarande som anges i punkt 3, vilkas innehåll kan ge uttryck för ett alltför utökat utrymme för skönsmässig bedömning som saknar grund i en överordnad unionsrättslig rättskälla om nödvändigheten av att på förhand fastställa minimiprinciper som det inte kan göras undantag från – hinder för en tolkning av unionslagstiftningen om tillsyn över kreditinstitut som är så restriktiv att principen om öppenhet urholkas även i de fall där intresset för tillgång till handlingar är baserat på sökandens grundläggande intressen, vilka uppenbart motsvarar dem som är föremål för positivt undantag från de gällande begränsningarna på området?
- 2) Ska artiklarna 22.2 och 27.1 i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut<sup>(1)</sup> som en konsekvens därav tolkas så, att de inte avser icke vanligt förekommande fall av undantag från regeln att tillgång till handlingar inte ges, utan snarare tolkas mot bakgrund av de mer omfattande målen med artikel 15 i den konsoliderade versionen av fördraget om Europeiska unionen[s funktionssätt] och kan de som sådana hänföras till en allmän unionsrättslig princip enligt vilken tillgången inte får inskränkas, mot bakgrund av en rimlig och proportionerlig avvägning mellan behoven inom kreditbranschen och de grundläggande intressena hos den sparare som berörs av ett fall med *burden sharing* samt med hänsyn tagen till de relevanta omständigheter som fastställs av en tillsynsmyndighet med liknande organisatoriska egenskaper och branschbefogenheter som Europeiska centralbanken?